

talelser, der faldt fra det ærede Medlem Hr. H. P. Hanssen (Nørremølle) og det ærede Medlem Hr. Moltesen, stod i en behagelig Modsætning til de Udtalelser, der faldt fra Venstres ærede Ordfører, særlig i hans første Tale; for medens det var en blank og pure Afvisning fra den ærede Ordførers Side, tydede de to nævnte ærede Medlemmers Udtalelser paa, at vi, naar Lovforslaget kommer i Udvalg, kan komme til en saglig Realitetsbehandling af Spørgsmaalet, hvad der — saaledes som jeg udtalte det ved Forelæggelsen — kun kan glæde mig.

Det er Gang paa Gang blevet fremhævet under denne Diskussion, at der fremdeles er Fare for, at der kan opstaa Uroligheder, Forviklinger, Krige, ogsaa i de Lande, der ligger i vor umiddelbare Nærhed, og dette vil jeg ingeniunde bestride. De konservative Sejre, der er vundet ved de senere Valg, er af en saadan Art, at de i hvert Fald ingeniunde gør Situationen tryggere. Det var interessant at høre, hvorledes det ærede Medlem Hr. Holger Andersen i sine Udtalelser understregede, hvilket Gode det vilde være, om Genève-Protokollen kunde blive ratificeret; men, sagde det ærede Medlem, Udsigterne er blevet betydelig mindre ved de konservative Sejre i England og Amerika — de Sejre, hvorover den konservative Presse i Danmark jublede for at vise, hvorledes deres Sag gik sin Sejrsgang igennem Landene! Men denne Sejr betyder, siger det ærede Medlem Hr. Holger Andersen, at Udsigterne for en god, rolig, fredelig Udvikling i Europa er blevet betydelig mørkere end tidligere. Jeg synes, disse to Ting viser, hvad det betyder, naar de Konservative taler om deres Had til og Afsky for Krigen, deres Ønske om en fredelig Udvikling.

Der har været Udtalelser fremme om, hvad Udlandet siger om dette Forslag. Jeg er i saa Henseende ganske enig med Udenrigsministeren i, at det skulde ikke være Opgaven for os at spørge Udlandet, banke paa Døren fra Land til Land og spørge: Hvad mener I om dette Forslag? Danmark er suverænt, Danmark kan ordne sine Forhold, som det selv ønsker. Men naar man har saa travlt i denne Retning, saa er det underligt, at saa snart der kommer Udtalelser, der ikke passer i Krammet, saa ignorerer man dem ganske.

Talende i den Henseende er den Maade, hvorpaa man har taget Mac Donalds Udtalelser under Forhandlingerne i Genève. Da disse Udtalelser fremkom, hed det i den konservative og Venstres Presse herhjemme:

Disse Udtalelser betyder ikke det aller ringeste, det var blot Stauning, der fik sin gode Ven til at sige et Par Ord, fik ham listet til det; man forstod ikke rigtig, hvad der blev sagt, derfor klappede man. Men Udtalelsen i sig selv har ingen Betydning. Men saa kommer der en Mand fra Sverige og fortæller, at Mac Donald har sagt, at han mente ikke noget med disse Ord. Hvis de nu ingen Betydning havde, kunde det i og for sig være ligegyldigt, hvad han mente med dem eller ikke. Men da man fik at vide, at han ikke mente noget med dem, saa blev det slaaet op til en Begivenhed af allerstørste Betydning: Dér kan I se! Hvorfor slaar man det dog op, naar man straks mener, det ingen Betydning har? Og da der saa endelig kommer en Udtalelse fra Mac Donald om, at han virkelig mener, hvad han har sagt — ja, saa betyder det pludselig ikke noget som helst, disse Udtalelser kan man ganske ignorere.

Naar Hjalmar Branting i Sverige udtaler sig om det svenske Forsvarsvæsen og bruger Udtalelser, som man mener kan bruges herhjemme som Vaaben imod os, saa bliver han en af Europas mest betydende Statsmænd. Men saa snart han kommer med en Udtalelse i Retning af, at han forstaar saa udmærket godt Forskellen mellem Sverige og Danmark, og at det er rimeligt og fornuftigt, at vi afruster her i Danmark, saa siger man: Herre Gud, det har slet ingen Betydning! Naar den svenske Forsvarsminister Per Albin Hansson taler om det svenske Forsvar, saa holder man ham op for os til Efterfølgelse — taler han om den danske Ordning, er det ganske betydningsløst. Jeg tror, de Herrer maa se at finde sig et Standpunkt.

Jeg har i nogen Grad haft Lejlighed til at følge, hvad der i Udlandets Blade bliver sagt om vort Afrustningsforslag, og naar det blev sagt af en af de tidligere ærede Talere — jeg erindrer ikke hvem —, at det kun var de socialdemokratiske Blade, der anbefalede eller udtalte sig rosende om Afrustningsforslaget, saa er dette en fuldkommen Misforstaaelse. En Række frisindede Blade i alle Lande har tværtimod udtalt sig i allerhøjeste Grad anerkendende om det danske Afrustningsforslag. Jeg mener ikke, det er noget, vi behøver at fremhæve som et Bevis paa, at Forslaget er godt, men jeg nævner det kun, fordi man fra anden Side har betonnet, at det kun er socialdemokratiske Blade, der har udtalt sig anerkendende om det. Dette er fuldkommen urigtigt.

Naar Forslaget nu, antagelig i Løbet